

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Гж 3140/21
10.6.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Миланке Вукчевић, председника већа, Весне Караџић-Ристић и Весне Целетовић Цуцић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., ..., ЈМБГ ..., кога заступа адвокат Звонко Лукић из Београда, ул. Милоша Поцерца 22, против туженог ЈП „Путеви Србије“ из Београда, Булевар краља Александра бр. 282, МБ: ..., ПИБ: ..., ради накнаде штете, одлучујући о жалби туженог изјављеној против пресуде Основног суда у Мионици П 207/19 од 11.3.2021. године, исправљене решењем П 207/19 од 5.5.2021. године у седници већа одржаној дана 10.6.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ жалба туженог и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Основног суда у Мионици П 207/19 од 11.3.2021. године, исправљена решењем П 207/19 од 5.5.2021. године, у ставу првом, трећем и четвртном изреке.

Образложење

Изреком побијане пресуде Основног суда у Мионици П 207/19 од 11.3.2021. године, исправљене решењем П 207/19 од 5.5.2021. године, ставом првим усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да му на име накнаде накнаде штете за изгубљене приходе од пољопривредне производње на кат.парцели бр. ..., ливада 3. класе, површине 0.46.61 ха и кат.парцеле бр. ..., њива 4. класе, површине 0.61.00 ха, обе уписане у ЛН бр. ..., КО ... у 2016., 2017. и 2018. години исплати укупан износ од 581,094,00 динара, са законском затезном каматом почев од 11.03.2021. године као дана пресуђења па до исплатем, у року од 15 дана од пријема писменог отправка пресуде, под претњом принудног извршења. Ставом другим, одбијен је тужбени захтев тужиоца према туженом за исплату законске затезне камате и то на износ од 193.698,00 динара почев од 1.10.2016.годинепа до 10.03.2021.године, на износ од 193.698,00 динара почев

од 1.10.2017.године па до 10.03.2021 године и на износ од 193.698,00 динара почев од 1.10.2018.године па до 10.03.2021 године. Ставом трећим одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да тужиоцу плати 72.000,00 динара на име трошкова обезбеђења доказа (састав предлога у износу од 30.000,00 динара и трошкови вештачења у износу од 42.000,00 динара) са законском затезном каматом почев од 20.8.2019. године као дана подношења тужбе па до исплате. Ставом четвртим обавезан је тужени да тужиоцу на име парничних трошкова плати 109.222.00 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде па до исплате.

Против става првог, трећег и четвртог изреке ове пресуде жалбу је благовремено изјавио тужени из свих законом прописаних разлога.

Испитујући правилност побијане пресуде, сходно овлашћењима из члана 386 Закона о парничном поступку ("Сл.гласник РС" бр. 72/11, 55/14, 87/18... са свим каснијим изменама и допунама), Апелациони суд је нашао да је жалба туженог неоснована.

У проведеном поступку првостепени суд није починио битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које другостепени суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је власник катастарских парцела бр. ..., ливада 3. класе, површине 0.46.61 ха и кат.парцеле бр. ... је њива 4. класе, површине 0.61.00 ха, обе уписане у ЛН бр. ..., КО Према налазу и мишљењу вештака геометра, датог у поступку обезбеђења доказа у предмету Основног суда у Мионици РЗ бр.25/18 од 17.05.2019 године и увидом у скицу лица места, предметне кат. парцеле, бр. ..., ливада 3. класе, површине 0.46.61 ха и кат. парцеле бр. ... њива 4. класе, површине 0.61.00 ха, обе уписане у ЛН бр. ..., КО ..., представљају један комплекс на терену. Са западне стране тог комплекса налази се аутопут са свим својим пратећим елементима. Са источне и северне стране је канал. Са јужне стране је угажено земљиште у оквиру аутопута са израђеним колотразима. На терену су уочљива два цеваста пропуста и оба се налазе на земљишту које припада аутопуту, а усмерени су ка каналу, најпре на парцели ..., а потом и ка каналу на предметној парцели ... Непосредно од места где се други цеваста пропуст улива у канал на парцели ... уочена је мања бара у моменту увиђаја. Бара је површине од 55 м², а један део ове баре је и на парцели ... у површини од 11 м² а остатак се налази на кат.парцели ... Мало даље од писане баре налази се још једна већа бара, око бетонске бандере далековода, површине је 1138 м², од тога је 452 м² на парцели ..., а 149 м² на кат.парцели ..., док је остатак површине ове баре на парцелама које нису предмет спора. На обе предметне парцеле уочава се ситније поједино камење помешано са шљунком и земљом на целој површини парцеле, при чему је шљунак заступљен у много мањој мери од земље. Што се тиче затечених колотрага они почињу и завршавају се преко парцела трећих лица и не захватају предметне парцеле, а где почињу и завршавају се постоје препреке настале усред радова на аутопуту. На јужној страну су препреке у виду камења, а на северној страни је ископ. На терену се уочава пут посут ризлом који је такође у прекиду и завршава се како је на скици означено, на двомеђи кат.парцеле ... и ... Са североисточне стране предметних парцела је уочљив канал који има свој појас за

приступ каналу преко приватних парцела, на каналу су уочљиве и бетонке, али нема уочљивих трагова да се овај појас користи. Овај појас се налази североисточно и пресут је ризлом. Према налазу и мишљењу вепггака агронома од 05.07.2019 године датом у поступку обезбеђења доказа РЗ бр. 25/18, предметне парцеле ... и ..., на терену чине целину укупне површине 1.07.61 ха која је лоцирана у долини реке ..., да су по култури њива 4. Класе и ливада 3. Класе, да појас долине реке Качар представља најплодније земљиште у окружењу која се користи за исхрану стоке, кукуруза и луцерке. Југозападном међом ова целина се наслања на аутопут, а на југоисточној и северној међи су канали за наводњавање. У моменту обиласка лица места уочљиво је да је земљиште засићено влагом на око 50 % површине по слободној процени, на делу на коме се налази и бара коју је у свом налазу описао вештак, пгго наводи на закључак да је на тој страни спорије отицање због изградње аутопута гажењем колотразима, како је то на скици приказао вештак геометар. На површини земљишта, на обе парцеле, уочљиво је присуство ситнијег камења, што није својствено парцелама у окружењу које су удаљеније од аутопута, а присуство камења се смањује идући ка североистоку, удаљавајући се од аутопута. С обзиром на све наведено вештак агроном је мишљења да је могућност коришћења парцела знатно смањена у односу на стање пре изградње аутопута, а да од усева луцерке износи 193.698,00 динара на годишњем нивоу при чему је вештак узео у обзир 15.000,00 килограма очекиваног приноса по једном хектару на предметним парцелама, те је површину 1.07.61 ха (површина обе парцеле) помножио са 15.000 килограма луцерке и све то помножио са 15,00 дин. (цена једног килограма сена луцерке) и све то умањио за 20% колико износе трошкови производње. На предњи начин добијен је номиналан износ прихода од усева луцерке коју тужилац није у могућности да оствари убирањем прихода од луцерке за сваку појединачну годину у сагледаваном периоду. Из списка РЗ бр. 25/18 произилази да су пуномоћник тужиоца и тужени уредно примили налаз вештака агронома Драгана Јовановића и налаз са скицом вештака геодетске струке, Милана Симовића, а да на исте нису имали примедби. Сведок ББ у исказу је навео да му је познат потез налажења тужиочевих предметних парцела, да је чуо да се ово земљиште води у две кат.парцеле, али да на терену представља једну парцелу, да је раније постојао један канал, али који није ишао правцем простирања садашњих канала јер је са изградњом аутопута извршено измештање, простирање ранијег канала, тако да је сада канал уведен у њиву тужиоца. Раније је постојећи канал био дубоко укопан, па се није догађало да се услед бујичних вода исти излије на тужиочеву парцелу. Сведок наводи да се предметно тужиочево земљиште налази у близини сведокове куће, те му је познато да је 2015-2016 године на предметном земљишту имао засејану луцерку, а која је посејана 2015 године, пре него што је канал уведен у тужиочеву парцелу, пре 2015 године на предметном земљишту сејао је пшеницу и кукуруз, а луцерку засејану 2015 није успео да скине, јер је у периоду стасања луцерке за скидање, дошло до плавлена земљишта услед изливања канала уведеног у тужиочеву парцелу.

Одлучујући пре свега о приговору недостатка пасивне легитимације, који је истакао тужени, суд је утврдио да је исти неоснован, имајући у виду да је тужени корисник експропријације предметног земљишта, као и то да је тужени инвеститор, имајући у виду да је тужени лице на чије име је издато више решења о одобрењу, изградње предметног ауто-пута Е-763 Републици Србији- ЈП „Путеви Србије“, а што произилази из дописа Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре број

број 7-00-00051/2019-03 од 08.10.2019 године.

Имајући у виду чињенично стање, првостепени суд је на основу писмених доказа, нарочито налаза и мишљења вештака агронома и геометра, исказа тужиоца и сведока којим исказима је поклатио веру, применом одредбу члана 185, 189 став 3, 190, 198 и 279 Закона о облигационим односима усвојио тужбени захтев као у ставу првом изреке, одбио захтев за тражену камату у ставу другом и увојио захтев за трошкове обезбеђења као у ставу трећем изреке побиијане пресуде.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, које се ни жалбеним наводима туженог не доводи у сумњу, правилно је поступио првостепени суд када је нашао да постоји основ за накнаду штете коју је претрпео тужилац и правилно је првостепени суд одредио висину досуђене накнаде на име претрпљене штете коју је тужени дужан да накнади тужиоцу.

Наиме, правилно је и по оцени Апелационог суда, првостепени суд утврдио да је тужени нанео штету тужиоцу, обзиром да је тужилац у 2016-ој, 2017-ој, 2018-ој години имао изгубљене приходе од пољопривредне производње на предметним кат. парцелама у КО ..., јер је радњама туженог на изградњи ауто-пута дошло до засипања тужиочевих парцела каменом и шљунком у зони извођења радова, а у једном делу и до оштећења земљишта дејством сливних вода од насипа аутопута, на који начин је предметне парцеле немогуће привести намени како би тужилац са својих парцела остваривао приходе скидањем усева детелине. Такође, тужиоцу припада и накнада материјалне штете на име трошкова које је тужилац имао у поступку обезбеђења доказа у предмету РЗ бр. 25/18 јер је за штету у виду трошкова изазваних спровођењем поступка обезбеђења доказа у предмету овог суда РЗ бр. 25/18 одговоран тужени са напред изнетих разлога, а тужени није доказао да је овај део накнаде штете односно новчане облигације измирио према тужиоцу,

Нејасни су и конрадикторни наводи жалбе туженог којима у једном делу реферата наводи да тужени није корисник експроприсане непокретности имајући у виду одредбу члана 102 став 5 Закона о планирању и изградњи, те да не може по том основу одговарати за штету да би у наставку жалбеним наводима указао да тужени није извођач радова већ корисник експроприсаних непокретности па да у том смислу не може бити одговоран имајући у виду одредбе члана 207 ЗОО. С тога, Апелациони суд налази да је првостепени суд правилно нашао да је тужени пасивно легитимисан имајући у виду садржину дописа Министарства грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре број број 7-00-00051/2019-03 од 08.10.2019 године и одговоран за штету коју је нанео тужиоцу због немогућности коришћења предметних парцела по редовном току ствари као земљиште намењено за пољопривредну употребу, а чија висина је утврђена из налаза и мишљења вештака агронома и геометра.

Ни осталим наводима жалби не доводи се у сумњу правилност одлучивања првостепеног суда.

Правилна је и одлука о трошковима парничног поступка, јер је донета правилно применом одредбе члана 150, 153, 154 и 163 Закона о парничном поступку, сходно АТ

и ТТ важећим у време пресуђења.

Са изложеног, Апелациони суд је у смислу одредбе чл.390 ЗПП одлучио као у изреци ове пресуде.

**Председник већа-судија,
Миланка Вукчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић